

Spm. nr. US 8

Kl. 13.35

Ole Stavad (S):

Tak, formand. Formanden vil aldrig få problemer med at være for flink. Det er en skavank, man kan leve med.

Måtte jeg spørge skatteministeren under henvisning til den meget fyldige gennemgang, rapport, udredning om beskatning af personalegoder og naturalieydelse, som er udarbejdet af fire ministerier, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Skatteministeriet, som rejser en række ganske store betænkeligheder, hvad skatteministeren har af overvejelser endelige planer på det her område.

Det synes jeg vi har en forventning om at skatteministeren kan sige lidt mere konkret om, da vi jo ved, at Skatteministeriets egne folk har været meget centralt placeret i hele processen. Og derfor har skatteministeren jo haft rimelig god tid til at tage stilling til det her. Jeg går ud fra, at skatteministeren har forholdt sig til det omkring offentliggørelsen, hvor vi andre har haft noget kortere tid. Men hvad er skatteministerens overvejelser?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg er glad for, at hr. Ole Stavad rejser spørgsmålet her, men også for, at jeg er blevet inviteret i samråd i Folketingets Skatteudvalg for at drøfte hele den problemstilling, som knytter sig til den rapport, som hr. Ole Stavad henviser til.

Jeg vil gerne sige, at jeg føler, vi har brug for bredt i Folketinget at tage en diskussion om det spørgsmål. Jeg tror også, at hr. Ole Stavad som tidligere skatteminister vil give mig ret i, at det ikke er et problemfelt, som er helt ligegyldigt. Tværtimod må man sige også ud fra de reaktioner, som organisationerne er kommet med, at der jo i høj grad er delte meninger om den her sag.

Det er ikke sådan, at regeringen har lagt sig klippefast på en konkret beslutning her og nu. Nu har vi fået rapporten. Vi vil gerne have lejlighed til nøjere at analysere den. Vi vil også gerne have lejlighed til at drøfte den. Det er jo derfor, jeg forstår – jeg håber i hvert fald at have forstået det rigtigt på den måde – at når regeringen er inviteret til samråd i Folketingets Skatteudvalg, så er det for at få lejlighed til at uddybe og diskutere en række af de elementer, som indgår i den her aftale eller i den her rapport.

Jeg synes, at vi indtil videre selvfølgelig må respektere den afgørelse, som blev truffet i Ligningsrådet omkring den her sag.

Ole Stavad (S):

Jamen jeg er sådan set jo glad for, at skatteministeren er glad for, at jeg har rejst spørgsmålet her under spørgetiden. Men jeg fandt ikke ud af, hvorfor skatteministeren er glad for, at jeg har rejst det, når det er sådan, at skatteministeren ikke vil svare på mit spørgsmål.

Fire så centrale ministerier som Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Skatteministeriet og Beskæftigelsesministeriet – vi kan vel godt tillade os i al beskedenhed at sige, at det er de tunge drenge – når en konklusion, der på side 52 siger, at skatteudgifter af denne størrelse vil belaste finanspolitikens holdbarhed i relation til 2010-planen. Oversat til mere folkeligt dansk er det, man siger i den her rapport, at hvis ikke skatteministeren eller regeringen foretager sig noget, så risikerer man, at de regler, der er gældende, og den måde, som de forvaltes på i dag, godt nok vedtaget af et flertal i Ligningsrådet imod de kloge folks råd, faktisk kan undergrave finanspolitikken. Det er altså ikke en ligegyldig sag.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nå ja, men når jeg udtrykker min tilfredshed med, at spørgsmålet er rejst, så er det, fordi jeg virkelig føler, at vi politikere har brug for at diskutere det her spørgsmål. Og derfor er jeg glad for, at spørgsmålet rejses nu, og også for, at vi får lejlighed til i et samråd nærmere at uddybe den meget komplicerede problemstilling, som der jo her er tale om.

Så spørger hr. Ole Stavad til indstillingen. Ja, indstilling og indstilling. Altså man peger på, at der selvfølgelig er en risiko, hvis det her udvikler sig. Det har vi jo så en fælles interesse i at sikre at det ikke gør, vi, der er tilhængere af 2010-planen. Jeg er nødt til at sige det, for vi er jo hinandens verden, som K.E. Løgstrup sagde det en gang. Vi er jo afhængige af hinanden i det her Folketing.

En række af de her ting er jo ting, som er besluttet af den tidligere regering. Det ligger jo mange år tilbage, at man har bevilget nogle ting på det her område. Det kan være alkoholafvæning, det kan være sygdomsbehandling, en række ting. Hvis vi skal afskaffe noget af det – det kan man selvfølgelig da altid gøre – så tror jeg,